

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619207071
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7619207071.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a sudcov JUDr. Petra Tutka a JUDr. Borisa Brondoša v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanej J. R., nar. XX.X.XXXX, H. D. Y., I. XXX/XX, o zaplatenie 4 846,46 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 5Csp/158/2019-110 zo dňa 11. júna 2020

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia žalobu zamietol a stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 4 846,46 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne od 28.4.2017 do zaplatenia a trov konania z titulu zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 31.1.2012 (správne má byť 31.10.2012 - pozn. odvolacieho súdu), na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 5 823,96 eur. Žalovaná sa zaviazala splatiť pôžičku v 92 mesačných splátkach po 154,73 eur do celkovej výšky pôžičky 14 235,16 eur. Nakoľko žalovaná porušila povinnosť splácať pôžičku riadne a včas, vyzval ju žalobca listom zo dňa 26.2.2017 (predžalobná upomienka) k úhrade dlžných splátok, na čo jej poskytol dodatočnú lehotu viac než 30 dní. Zároveň žalovanú upozornil na možnosť zosplatenia úveru. Žalovaná dlžné splátky neuhradila ani v dodatočnej lehote a preto žalobca dňa 19.4.2017 úver zosplatnil, o čom žalovanú informoval listom zo dňa 22.4.2017 (oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru). V žalobe uviedol, že ku dňu podania žaloby mala žalovaná uhradiť sumu 12 200,39 eur, ktorú sumu tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatenia dlhu a suma po zosplatení. Žalovaná uhradila sumu 7 353,93 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Žalovaná dlžná suma tak predstavuje 4 846,46 eur.

3. Zo zmluvy o pôžičke č. 5017255 zo dňa 31.10.2012 mal súd prvej inštancie za preukázané, že na základe zmluvy bola žalovanej schválená pôžička vo výške 5 823,96 eur, pričom účelom pôžičky bola úhrada už existujúcich záväzkov voči veriteľovi spolu vo výške 4 023,96 eur ako aj bezúčelové poskytnutie zvyšnej časti pôžičky vo výške 1 800,00 eur na účet žalovanej. Z údajov v zmluve zistil, že celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 8 411,20 eur, celková suma pôžičky 14 235,16 eur, termín konečnej splatnosti 6/2020, RPMN bola dohodnutá vo výške 32%, ročná úroková sadzba taktiež vo výške 32% a priemerná hodnota RPMN bola 19,08%. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj

Všeobecné obchodné podmienky, ktoré obsahujú aj úpravu splatnosti jednotlivých mesačných splátok ako aj spôsob výpočtu RPMN.

4. Súd prvej inštancie citoval § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 6, 9, § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 1, 2, § 7 ods. 1, 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Predmetnú zmluvu o pôžičke posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, ktorá vykazuje znaky formulárovej zmluvy, ktorá bola právnym predchodcom žalobcu vopred pripravené a žalovaná nemala možnosť ovplyvniť jej obsah. Dôvodil, že údaj o RPMN bol v zmluve síce uvedený v správnej výške. Po porovnaní štatistických údajov NBS, zistil, že priemerná úroková sadzba pri spotrebiteľských úveroch nad 5 rokov poskytovaných bankami v mesiaci október 2012 predstavovala 13,64%, z čoho vyvodil, že v prípade predmetnej úverovej zmluvy ide o prekročenie úrokovej sadzby o 18,36%, a uvedené dojednanie je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v čase jej dojednania. Zároveň podrobil súdnemu prieskumu aj v zmluve dojednanú výšku RPMN, ktorú posudzoval nielen z hľadiska dobrých mravov, ale aj v kontexte zákonných kritérií regulujúcich najvyššiu prípustnú výšku odplaty s poukázaním na § 53 ods. 6 OZ. Uvedol, že podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2012 (stav ku dňu 30.9.2012), bola priemerná hodnota RPMN pre ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške od 1500 do 6500 eur so splatnosťou od 5 do 10 rokov 19,37%, a teda v prípade posudzovanej zmluvy ide o prekročenie priemernej RPMN o 12,63%. Vzhľadom k uvedenému súd prvej inštancie považoval dohodnutý zmluvný úrok a odplatu vo výške 32 % za rozporný s dobrými mravmi a zároveň (nakoľko úrok tvoril jedinú zložku odplaty veriteľa) aj za rozporný so zákonom najvyššie prípustnou výškou odplaty. Ustanovenie zmluvy v časti dohodnutých úrokov považoval za neplatné, a keďže v zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. a úver je v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) uvedeného zákona bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi vznikol nárok iba na vrátenie poskytnutej sumy úveru, ktorú mu však už žalovaná uhradila. Z uvedeného dôvodu súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

5. K ostatným námietkam žalovanej uviedol, že žalobca ani na výzvu súdu nepreukázal dohodu so žalovanou o možnosti úver predčasne zosplatiť, ktorá je jednou zo zákonných predpokladov platného zosplatenia v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a tiež nepreukázal (ani neuviedol) z akých údajov vychádzal v súvislosti s povinnosťou posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (či a ako si túto povinnosť splnil). Žalobca tak podľa názoru súdu prvej inštancie nemal oprávnenie vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a preto by v prípade, že by úver nebol bezúročný a bez poplatkov, mohol požadovať iba zaplatenie jednotlivých splátok. Premlčacia doba jednotlivých splátok začína v zmysle ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka plynúť odo dňa ich zročnosti (pre každú splátku samostatne). Uzavrel, že žalovaná neuhradila 50- tu a po nej nasledujúce splátky, a keďže 50. splátka bola splatná dňa 20.12.2016 a žaloba bola podaná v novembri 2019, považoval za zrejmé, že bola podaná včas a námietka premlčania žalovanej bola preto nedôvodná.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že stranám ich náhradu nepriznal z dôvodu, že žalobca bol v konaní neúspešný, preto mu nárok na náhradu trov konania nevznikol a úspešnej žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli.

7. Rozsudok v jeho zamietavej časti ako aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania napadol včas podaným odvolaním žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4 846,46 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 4 846,46 eur od 28.4.2017 do zaplatenia a žalobcovi prizná náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v prvoinštančnom a odvolacom konaní v celom rozsahu.

8. Žalobca odvolaním namietal, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnemu posúdeniu, keď žalobu zamietol z dôvodu bezúročnosti úveru v súvislosti s výškou dohodnutého zmluvného úroku a odplaty, ktorú posúdil ako odporujúcu dobrým mravom a zákonu. Žalobca mal za to, že záver súdu prvej inštancie o tom, že výška dohodnutého zmluvného úroku a odplaty vo výške 32% je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko presahuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty, nie je správny. Uvedol, že výška priemernej hodnoty RPMN pre spotrebiteľské úvery vo výške 1650,00 eur do 6500,00 eur so splatnosťou od 1 do 5 rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a

pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2012 predstavovala 19,73%. S poukázaním na § 53 ods. 6 OZ a § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. má za to, že prípustná výška odplaty v sledovanom období bola vo výške 38,74% (2x 19,37%), a teda v zmluve dohodnutá výška odplaty vo výške 32% bola v súlade so zákonom, nakoľko nepresahuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa § 53 ods. 6 OZ. Zároveň k záveru súdu prvej inštancie o tom, že veriteľ nemal právo zosplatniť poskytnutý úver poukázal, že žalovaný v zmluve vyslovene uviedol, že sa oboznámil so všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré súd neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a tieto podmienky prijal a súhlasil s nimi, pričom práve v čl. 12 bod 12.2 VOP bolo uvedené, že dlžník aj veriteľ sú oprávnení úverovú zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu. Žalovaný tak bol informovaný o uvedenej možnosti, nakoľko listom zo dňa 25.4.2014 požiadal právneho predchodcu žalobcu o predčasné splatenie úveru refinancovaním, ktoré patrí k zmluve č. 5017255.

9. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu vyjadrila súhlasné stanovisko k rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý považuje za vecne správny. Žalovaná žiada o zamietnutie žaloby z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie žalobcu Intrum Slovakia s.r.o. majú za to, že nový žalobca podľa údajov NBS nemá bankovú licenciu a preto postúpenie pohľadávky banky zo spotrebiteľskej zmluvy voči jej klientovi - spotrebiteľovi na inú osobu, ktorá je bankou, je neplatné, ak postúpenie je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Poukázal na právnu úpravu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorá pripúšťa postúpenie pohľadávky banky aj na inú osobu ako banka a ktorá je súčasťou nášho právneho poriadku od 16.9.1999 prostredníctvom novely zákona č. 21/1992 Z.z. o bankách a norma vyjadrená v ust. § 525 ods. 1 OZ, ktorá nepripúšťa postúpenie pohľadávky banky na inú osobu ako banku v spojení s ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 OZ, ktoré sa stali súčasťou právneho poriadku s účinnosťou od 1.4.2004. Zdôraznila, že právna úprava v § 92 ods. 8 zákona o bankách zhoršuje postavenie spotrebiteľa oproti právnej úprave vyjadrenej v § 525 ods. 1 OZ, nakoľko umožňuje postúpiť pohľadávku aj takým spôsobom, že jej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil.

10. Odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 v spojení s § 367 ods. 2 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 až § 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 až § 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 a contrario CSP, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP, z hľadiska žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

11. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1, 3 CSP).

12. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP a násl., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

13. Žalobca vo svojom odvolaní vytkol súdu prvej inštancie nesprávnosť záveru v súvislosti s úrokovou sadzbou a odplatom vo výške 32%, ktorú posúdil ako odporujúcu dobrým mravom a zákonu, pokiaľ tento záver súd vyvodil z úsudku, že v zmluve uvedená dohodnutá výška úrokov 32 % a RPMN 32% ročne presahuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty.

14. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a dopĺňa nasledovne

16. Po preskúmaní obsahu spisu a napadnutej časti rozsudku dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie náležite aplikoval ust. § 53 ods. 6 OZ pokiaľ ide o stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty a aj vzhľadom na dátum uzavretia zmluvy (31.10.2012), podľa ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

17. V zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.5.2014, pri spotrebiteľských zmluvách uzatvorených do 31.5.2014, pri určovaní výšky odplaty podľa § 53 ods. 6 OZ platného do 31.5.2014 je potrebné vychádzať z výšky dvojnásobku úrokových mier platných v čase uzavretia zmluvy (s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 zo dňa 31.7.2009 a rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo/57/2005 z 1.7.2010).

18. Súd prvej inštancie správne vykonal kontrolný výpočet maximálnej prípustnej výšky odplaty, keď podľa štatistických údajov NBS v mesiaci október 2012 zistil, že priemerná úroková sadzba u spotrebiteľských úverov nad 5 rokov poskytovaných bankami bola vo výške 13,64%. Z uvedeného náležite vyvodil záver o tom, že výška odplaty dohodnutej v úverovej zmluve vo výške 32%, presahuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty, teda presahuje dvojnásobok úrokových mier platných v čase uzavretia zmluvy ($2 \times 13,64\% = 27,28\%$).

19. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd považuje záver súdu prvej inštancie o neplatnosti ustanovenia zmluvy resp. neplatnosti dohody o výške odplaty a teda absencii obligatórnej náležitosti spotrebiteľskej zmluvy podľa § 9 ods. 1 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku ktorej skutočnosti je úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. považovaný za bezúročný a bez poplatkov, za správny s odkazom aj na to, že strany sporu sa nedohodli o predčasnom zosplatnení úveru.

20. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania a naopak, v odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej trovy odvolacieho konania nevznikli a preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznal.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0. (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).